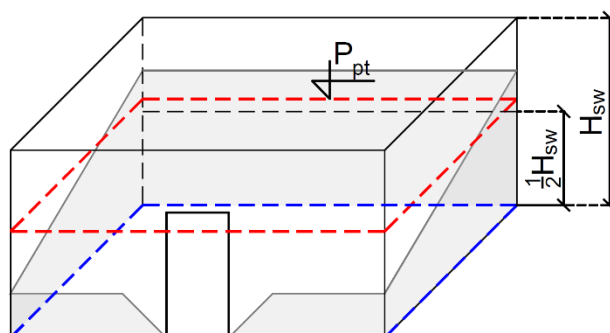

SPOSÓB WYZNACZANIA POZIOMU PRZYLEGAJĄCEGO TERENU DO KONDYGNACJI

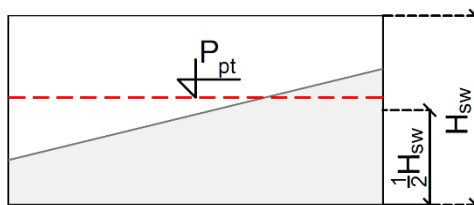
Poziom przylegającego terenu do kondygnacji, zgodnie z § 8 ust. 2, oblicza się odpowiednio do przedstawionych poniżej przypadków:

- 1) przy układzie kondygnacji bez uskoku z jednym poziomem posadzki i wysokością w świetle kondygnacji, jak na rysunku 1:

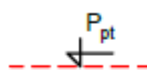
Widok:

Przekrój:

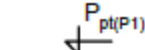
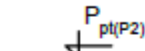
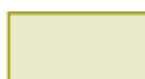

Oznaczenia:

- - poziom przylegający terenu do kondygnacji P_{pt} [m]
- - pole powierzchni części ścian stanowiących przegrody zewnętrzne kondygnacji budynku, która znajduje się poniżej projektowanego poziomu terenu (tj. części, do której przylega teren) [m²]
- - długość ścian stanowiących przegrody zewnętrzne kondygnacji budynku mierzona po zewnętrznym ich obrysie [m]
- H_{sw} - wysokość kondygnacji w świetle, a więc średnia wysokość kondygnacji albo jej części, określoną na podstawie wysokości mierzonych między powierzchnią posadzki na stropie lub najwyższej położonej warstwy podłogowej na gruncie, a dolną powierzchnią (spodem) wykończonego stropu lub stropodachu, bez uwzględnienia lokalnych obniżień konstrukcji budynku, takich jak belki, podciąg i inne punktowe lub liniowe wykształcenia stropu;

Rys. 1. Układ kondygnacji z jednym charakterystycznym poziomem posadzki.

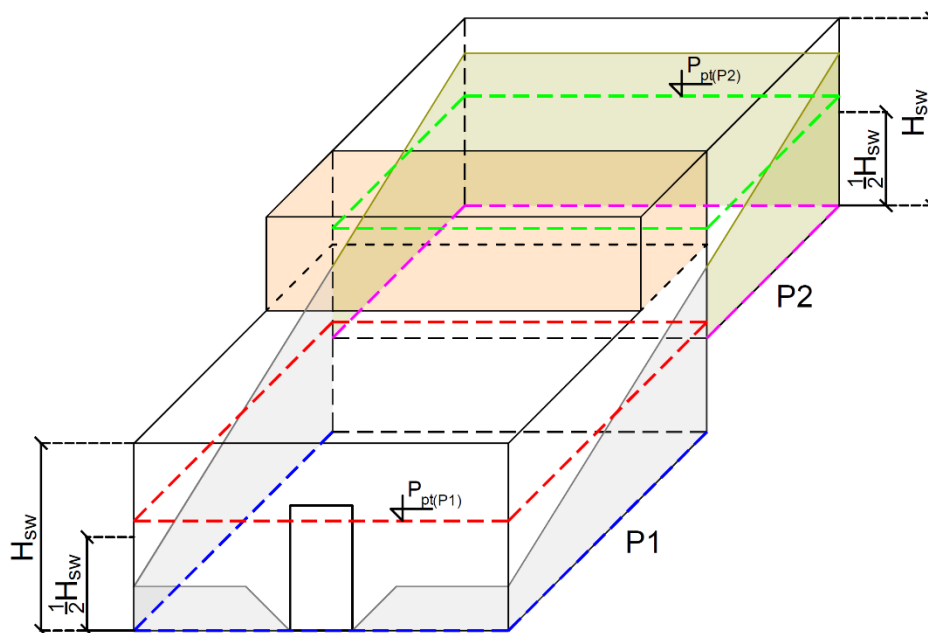
Oznaczenia:

-
 - poziom przylegający terenu do kondygnacji $P_{pt(P1)}$ [m]
-
 - poziom przylegający terenu do kondygnacji $P_{pt(P2)}$ [m]
-
 - pole powierzchni części ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P1, która znajduje się poniżej projektowanego poziomu terenu (tj. części, do której przylega teren) [m²]
-
 - pole powierzchni części ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P2, która znajduje się poniżej projektowanego poziomu terenu (tj. części, do której przylega teren) [m²]
-
 - długość ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P1 mierzona po zewnętrznym ich obrysie [m]
-
 - długość ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P2 mierzona po zewnętrznym ich obrysie [m]
- H_{sw}
 - wysokość kondygnacji w świetle, a więc średnia wysokość kondygnacji albo jej części, określoną na podstawie wysokości mierzonych między powierzchnią posadzki na stropie lub najwyższej położonej warstwy podłogowej na gruncie, a dolną powierzchnią (spodem) wykończonego stropu lub stropodachu, bez uwzględnienia lokalnych obniżień konstrukcji budynku, takich jak belki, podciąg i inne punktowe lub liniowe wykształcenia stropu;

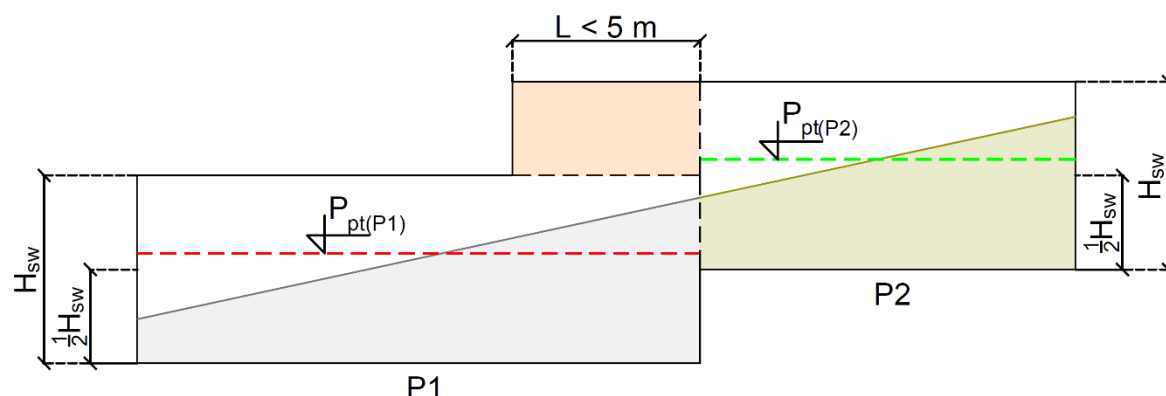
Rys. 2. Układ kondygnacji z przesunięciem pionowym.

- 3) przy układzie kondygnacji z uskokiem kondygnacji oraz poziomami posadzki i wysokościami w świetle kondygnacji, jak na rysunku 3 – ze wskazaną częścią kondygnacji, której nie uwzględnia się w obliczeniach:

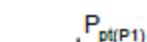
Widok:

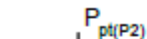
Przekrój:

Oznaczenia:

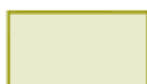
- poziom przylegający terenu do kondygnacji $P_{pt(P1)}$ [m]

- poziom przylegający terenu do kondygnacji $P_{pt(P2)}$ [m]

- pole powierzchni części ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P1, która znajduje się poniżej projektowanego poziomu terenu (tj. części, do której przylega teren) [m²]

- pole powierzchni części ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P2, która znajduje się poniżej projektowanego poziomu terenu (tj. części, do której przylega teren) [m²]

- długość ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P1 mierzona po zewnętrznym ich obrysie [m]

- długość ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P2 mierzona po zewnętrznym ich obrysie [m]

- część kondygnacji, której nie uwzględnia się w obliczeniach

H_{sw}

- wysokość kondygnacji w świetle, a więc średnia wysokość kondygnacji albo jej części, określoną na podstawie wysokości mierzonych między powierzchnią posadzki na stropie lub najwyżej położonej warstwy podłogowej na gruncie, a dolną powierzchnią (spodem) wykończonego stropu lub stropodachu, bez uwzględnienia lokalnych obniżień konstrukcji budynku, takich jak belki, podciąg i inne punktowe lub liniowe wykształcenia stropu;

Rys. 3. Układ kondygnacji z przesunięciem pionowym i poziomym.

P_{pt} określa się odrębnie dla części budynku z charakterystycznym poziomem posadzki P1 i P2 według wzoru:

$$P_{pt(P1)} = \frac{\sum_{i=1}^n A_{P1,i}}{O_{P1,i}} \quad \text{oraz} \quad P_{pt(P2)} = \frac{\sum_{i=1}^n A_{P2,i}}{O_{P2,i}}$$

gdzie:

- $A_{P1, i}$ – pole powierzchni i-tej części ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P1, która znajduje się poniżej projektowanego poziomu terenu (części, do której przylega teren) [m^2],
- $A_{P2, i}$ – pole powierzchni i-tej części ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P2, która znajduje się poniżej projektowanego poziomu terenu (części, do której przylega teren) [m^2],
- $O_{P1, i}$ – długość ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji z poziomem posadzki P1 budynku mierzona po zewnętrznym ich obrysie [m],
- $O_{P2, i}$ – długość ścian stanowiących przegrody zewnętrzne części kondygnacji budynku z poziomem posadzki P2 mierzona po zewnętrznym ich obrysie [m],
- n – liczba części ścian stanowiących przegrody zewnętrzne na danej części kondygnacji budynku, które znajdują się poniżej projektowanego poziomu terenu.